

Kui illus, kanna ja rumildane Jani kirik on, võib iggaks, kellel himmo on, iggas tahhes näha.

Ja ni hästi kiriko illus kui ka sure Jummalu auuts ja kogguduse rõmuts said tannawo Nelli-pühhi esimesesl pühhal kannad ued örrilad 40ne heälega sisseõnnistatud, mis örrilameistri Normanni läbbi wägga hästi ehhitatud on ja 5500 rubla hõbb. maksid.

Jani kogguduse wasto agga hitab seinnane temma uus kirik: „Sing! kida Jehowat, ja keit, mis sinno sees, temma pühha nimme. Sing! kida Jehowat, ja ärra unusta mitte temma heateggemissi ärra.“

Kun. Law. 103, 1—2.

Muwäärt abbimees.

Konkistoriumist lituse-aufroni wäärt arwatud kiri.

„Auus Pealik,“ — ütles naerdes üks Brantuse wäe kapten omma üllema ette astudes; „auus Pealik, soldat Oswalt pallub enuast jälle ühheks päwaks lahti.“ — „Miks pärrast?“ küsis pealik nurrisedes. — „Temma tahhab jälle Pariisi linna minna,“ olli wastus. — „Woi ilka jesamma palwe?“ ütles pealik, „se ei olle mitte wõimalik. Kapten Venorm, öölge selle esitid innimesele: kui temma ilka ommas wannas kumbes tahhab ellada, hõhhiis läab ta wimaks peast rummalaks. Ka sedda

öölge temmale: kui ta weel ükstord agga julgeb nijugguse palwega minnu ette tulla, et ma tedda siis kolmeks päwaks lassen puri panna. Ni kuu kui ma weel pealik jelle wäe üle ollen, ei pea soldat Oswalt mitte ennam Pariisi linna sanna.“

Nõnda kõneldi kummelonna aasta eest ühhes sures kasfarmi hõwis Kuangi linnas. Mees, kelle üle pealik ni wihhaseks jai, olli kõige parrem soldat polkus, agga kapteni tunnistust möda, olli temmal üks juur wigga: temma olli soldati seisuse tarwis liga wagga. Oswalt olli jubba tuus aastat wäe tenistuses, ja kõiit jelle aja olli temma enuast auwaste üllespiddanud. Esimeste aastate sees olli temma omma üllemate melest armas, agga poolteist aastat teed olli asfi üdna teiseks läinud, sest iggaks niid pikas tedda. Se tuli sest: Pariisi linnas, kus temma wäe polk mõnne aja eest seisis, olli Oswalt ühhe missionäriaga tutwaks sanud. Se wagga mees näggi, et meie Oswalt muidu küll auwäärt mees olli, agga et temmal üks asfi ommei pudus, ja se asfi olli Jummalu kartus, ilma kellelta keit innimese kartus ja õigus mitte ei kõlba. Oswalt hakkas sedda auwäärt meest armastama, kes temmale rõõmsa süddamega selle Jummalu armu kulutas, kes omma armu Poja surma andis, et Ta meid pattusid innimesi iggawestest hukkatusest piddi ärrapeastma. Temma näitas, kuida ainu üksi Jummalu truus ja heldus jütjadit